

N:r 17.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 sept. 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Carl Lalin (med fotografi). — Missionskyrkan i Grängesberg (med fotografi). — Från Expeditionen. — Missions-skolan börjar nytt läsår. — Missionsskolans telefoner. — En tacksam givare. — Storartad gåva till Svenska Mis-sionsförbundet, av P. W. — Från verksamhetsfältet. — Från andra läger. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Jag upphör icke att bedja Gud för eder... på det edert hjärtas ögon må varda upplysta, på det I mån veta, vilket hopp det är, som han har kallat eder till, vilken rikedom är av hans arvs härlighet bland de heliga. Ef. 1: 18.

Aposteln Paulus säger på ett annat ställe, att det var hans hopp att, evad det skulle ske genom liv eller död, Kristus måtte bli förhårligad i honom. Hela hans strävan gick ut på att upphöja Jesus Kristus, att måla honom för människornas ögon, på det att alla måtte se, att han var kommen av Gud till en frälsare, och att han hade all makt i himmelen och på jorden, samt att han hade fått denna makt av fadern, på det att han skulle giva evigt liv åt alla, som fadern givit honom. Hela hans liv rörde sig omkring Kristus Jesus, Guds Lamm, vars blod renar från alla synder.

Luther säger likaså i företalet till sin utläggning av Galaterbrevet, att Jesus Kristus är den artikel, från vilken alla hans teologiska tankar och meditationer utgå, och till vilken alla hans tankar återvända. Hela hans tankearbete hade sitt ursprung i den artikeln om Jesus Kristus och hade sitt mål i Jesus Kristus. Det var ett äkta apostoliskt sinne.

Aposteln Paulus säger i samma sinne uti första

brevet till den kristna församlingen i Korint, att när han var där och predikade, beslöt han att intet annat veta än Jesus Kristus och honom korsfäst. Om någon ville tala med honom om något annat, svarade han: jag vet intet annat, jag har icke tid för något annat än Jesus Kristus, som blev korsfäst för mina synder och uppväckt för min rättfärdighet, och som har sänt mig att predika detta glada budskap, så långt jag kan hinna. Och varför? Jo, frälsaren giver svaret, då han säger, att det är evinnerligt liv att känna den allena sanne Guden och den han sänt, Jesus Kristus.

Nu beder aposteln här, att de kristnas ögon må bli upplysta. De voro kristna och hade således redan blivit upplysta så till vida, att de kommit till tron på Jesus Kristus. Men ännu behövde de bli mer upplysta, ännu behövde de få mer ljus. När en människa varit blind och blir opererad, så är det icke sagt, att hon blir fullkomligt seende på en gång. Hon får sin syn igen så småningom. När frälsaren en gång hade botat en blind och frågade honom, om han såg något, så svarade denne: jag ser människor vandra omkring, såsom om de vore träd. Han såg och han såg icke, kunna vi säga. Men så lade Herren åter sina händer på honom, och då såg han allt med fullkomlig klarhet.

Så är det ock, när en människa blir upplyst och på Herren troende. Det är blott en begynnelse. Hennes ögon behöva göras allt mer klarseende. Och hur långt vi än må komma i kunskap här i livet, så blir dock

allt vårt seende och vetande allenast dunkelhet, tills vi få nya ögon, så att vi kunna skåda Gud och Lammet, sådan han är. Och det ha vi löfte på.

Aposteln talar här om *hjärtats* ögon. Och med hjärtat menar han människans hela inre andliga varelse. Vi ha icke blott lekamliga ögon utan andliga. Såsom vi nu kunna vara lekamligen seende eller blinda på våra kroppsliga ögon, så kunna vi ock vara det på vårt hjärtas ögon. Och såsom Herren Jesus öppnade de lekamliga blindas ögon, så öppnar han även de andligen blindas. Och huru det sker, därom säger han ock, att han var kommen att predika de blinda syn (Luk. 4), d. v. s. predika för de blinda, så att de skulle bli seende. Det sker alltså genom evangelii predikan. Därför böra vi flitigt läsa och höra Guds ord samt bedja Gud om nåd att bliva mer och mer klarsynta, att kunna mer och mer skåda in i de oändliga skatter, vi ha i Kristus. Ty i honom finnas alla vishetens och kunskapens förborgade skatter (Kol. 2).

Men aposteln tänker här särskilt på en sak, som de troende böra vinnlägga sig om att mer och mer lära känna. Han säger: *På det I mån veta, vilket hans kallelsets hopp är*, d. v. s. på det I mån veta, vad det är för ett hopp, som I haven blivit kallade till, när I bleven troende på Jesus Kristus.

Tron ser *tillbaka* på Jesus Kristus, som redan är kommen, men hoppet ser *framåt* på det, som ännu är att vänta. Och detta är en utsägligt rik härlighet, såsom han här tillägger: *vilken rikedom av hans arvs härlighet är bland de heliga*. Vi kunna naturligtvis icke göra oss annat än dunkla föreställningar om denna härlighet. Ty den är något, som intet öga har sett, och intet öra har hört, och intet människohjärta har anat. Men vi kunna dock med vårt hjärtas ögon komma djupare och djupare in i denna sak. Vi kunna falta mer och mer av storheten och härligheten av det arv, som Gud har berett de sina i himlarnas rike. Och därefter böra vi sträva. Det sprider ljus över hela vår levnads väg.

Härligheten liknas vid ett arv, därför att de, som skola ha den, äro barn. När människor få arva något på jorden, skattar man dem vanligen lyckliga. Men det är alldeles icke sagt, att de äro lyckliga för det. Såsom jag många gånger sagt, så säger jag om igen: de äro många flera, som bli olyckliga genom arv, än de som bli lyckliga. Men det arv, som vi ha att vänta av vår fader i himlarnas rike, det gör oss verkligen för evigt lyckliga, över all beskrivning, över all vår föreställning lyckliga. Det är något så utsägligt härligt, att vi behöva icke blott denna tiden utan hela evigheten för att genom anden få hjärtats ögon så öppnade, att vi kunna fullkomligt skåda in däri. Det är en härlighet, som det ock lyster änglarna att skåda in i. Den beskrives under mångahanda bilder i både Gamla och Nya testamentet. Frälsaren säger, att han går bort för att bereda de sina rum, och att han skall komma igen och taga dem till sig, på det att var han är, där skola ock de vara (Joh. 14). Och åter: Där jag är, skall ock min tjänare vara (Joh. 12: 26). Och åter: Såsom fadern berett ett rike åt mig, så har jag berett ett rike åt eder. Och aposteln Johannes säger, att när Kristus

varder uppenbar, så skola vi varda honom lika, ty vi få se honom såsom han är (1 Joh. 3). Här skymmes blicken ofta å ena sidan av världsliga omsorger och bekymmer, som vi ha att kämpa med, å andra sidan av världens lockelser och de ljuvligheter, om jag så får säga, vilka världen har att erbjuda det naturliga sinnet.

Låt oss därför flitigt studera Guds ord, öva oss i det och bedja Gud: Herre Gud, hjälp oss, att vi må behålla hoppet, att vi må ha våra ögon öppna mot himmelen, att vi må ha dem ständigt fasta på den härlighet, som är att vänta. Bevara oss, att vår fot icke må fastna i världen och vad världen tillhör, utan att vi, såsom aposteln Paulus förmanar, må löpa och jaga efter segerlönen, som förhålls oss ovanefter, av den kallelse, varmed du kallat oss i Jesus Kristus.

Det är mycket, som kan vara ägnat att trötta den troende under loppet. Men käre, sätt dig icke ned! Kom ihåg Lots hustru. Jaga bara, dag för dag, undan för undan. Händer dig något bittert, så tänk: »Det är snart över». Och vänd så ditt hjärta till rikedom av Guds arvs härlighet bland de heliga. Men händer dig något ljuvligt, vinner du något, som köttet åstundar här i världen, så säg på samma sätt: »Det går snart över. Gud, hjälp mig, att jag icke må fastna däri, icke stanna därvid.» Ja, det går över. Allt både bittert och ljuvligt i världen har sin sista dag. Och den kan vara ganska nära. Därför vill jag icke fästa mina ögon och mitt hjärta vid detta utan löpa, ja löpa, såsom den där är i fara att när som helst förlora segerkransen. Må Gud i himmelen hjälpa oss att på det sättet hålla ut.

Aposteln liknar de troendes liv vid en kapplöpning. Kapplöpningar voro mycket vanliga bland grekerna. Och han säger: Många äro de, som löpa, men en får lönen. Löpen så, att I få den (1 Kor. 9: 24). Vi se nu litet emellanåt i tidningarna meddelanden om åtskilliga idrottstävlingar, kapplöpningar, kappsimningar, kappridningar och andra tävlingar. Och människor rida, så att de kunna rida ihjäl sina hästar, de löpa, så att de kunna få blodstörtning. Men det hjälper icke. De äro, som vore de vilda. Och vad är det, som gör dem så entusiastiska? Det är segerlönen, som väntar dem, om de hålla ut och nå målet. Och vad är väl den segerlönen annat än en vissnande krans! Men den segerlön, efter vilken vi i tron löpa, är icke en vissnande krans utan en evig härlighet hos Gud och Jesus, bland alla änglars och alla helgons skara, livets arv, vid Lammets tron i himlarnas rike. Om denna härlighet säger aposteln Petrus, att den är ett oförgångligt, obesmittat och ovanskligt arv (1 Petr. 1.) *Oförgångligt* är det. Allt, vad jag kan få arva här på jorden, det förgås. *Obesmittat* är det himmelska arvet. Allt, vad jag ärver här, det är mer eller mindre besmittat av synd och orättfärdighet. *Ovanskligt* är det himmelska arvet eller, såsom aposteln ord egentligen betyder, *oförvissnligt*. Allt i denna världen vissnar. Men det eviga arvet är rent och ovanskligt och är förvarat i himlarna åt dem, som i Guds kraft genom tron bevaras till frälsning. Det är ingenting osäkert.

Mången har levat fram sin ungdomsdag i hoppet att en gång få arva sina rika föräldrar. Men ett tu tre

blevo föräldrarna fattiga. Och så brast deras hopp. Mången ung man har sökt sig en rik hustru och levat i hoppet att få arva sina rika svärföräldrar, men så har han blivit grymt bedragen. De däremot, som tro på Jesus Kristus och hava sitt hopp om härlighet grundat på honom, de bliva aldrig bedragna. De hava ett oförgångligt och ovanskligt arv, ett härligt arv att vänta i himlarnas rike. Och det arvet är lika visst, som det är visst, att Gud icke kan ljuga. Ära, ära, ära vare Gud, vår Fader, och Lammet!

P. W.

Rom. 3: 19—24.

v. 19. Aposteln har i det föregående ur gamla testamentet anført flera olika ställen, som vittna om människornas gudlöshet och brottslighet. Nu kunde judarna invända, att dessa ställen handlade om hedningarna. Nej, säger aposteln, *allt det, som lagen talar, det säger han till dem, som äro under lagen* d. v. s. till judarne. Det gäller dem i första rummet, även det som ursprungligen är talat om hedningar. Ty samma syndar övades även av dem. Läs kap. 2: 1 följ.

Med lagen menas här, såsom ofta, hela Gamla testamentet. De av aposteln ovanför anförda ställena äro hämtade huvudsakligen ur Psaltaren. Samma användning av ordet »lag» om hela Gamla testamentet se Joh. 10: 34, 12: 34, 15: 25, 1 Kor. 14: 21.

Varje mun, icke blott hedningens utan även judens. Hela världen blir sålunda genom Guds lag dömd brottslig inför Gud, även de, som inför människor enligt mänsklig lag äro ostraffliga. Att människorna själva icke se eller vilja erkänna det, förändrar icke saken.

Märk, huru en människa kan vara ostrafflig inför mänsklig lag men brottslig inför Guds. Den mänskliga lagen befattar sig endast med *de yttre gärningarna*, Guds lag dömer *över hjärtat*. Å andra sidan kan en människa vara rättfärdig inför Gud men brottslig inför mänsklig lag. Detta sker 1:o då när mänsklig lag strider emot Guds, och en kristen måste mer lyda Gud än människor. Exempel därpå äro profeterna, Johannes döparen, apostlarna, otaliga martyrer, ja Jesus själv. Det sker 2:o då när en människa blivit dömd av mänsklig lag för ett brott, som är ett brott även mot Guds lag, t. ex. stöld eller mord eller dylikt, men blivit omvänd och av Gud genom syndernas förlåtelse rättfärdigad. Många varda sålunda i fängelset omvända och rättfärdiga inför Gud men sitta ändå kvar i fängelset, ja bliva avrättade, såsom brottsliga. Ett märkligt exempel är den botfärdiga rövaren, som var korsfäst med Jesus. Luk. 24.

v. 20. Lagens ändamål var sålunda icke att göra människor rättfärdiga inför Gud utan tvärtom att göra dem brottsliga. Ty, tillägger aposteln, intet kött (ingen människa) skall någonsin bli rättfärdigt av lags gärningar, nämligen inför Gud. Läs Rom. 7: 7. Jämför Gal. 2: 16. Ps. 143: 2.

v. 21. Men *nu*, nämligen genom Kristus och hans verk, har Guds rättfärdighet d. v. s. den rättfärdighet, som är av Gud, och som gäller inför Gud, blivit uppenbarad såsom en rättfärdighet »utan lag», oberoende av all lag och alla lagens gärningar. Och både lagen och profeterna vittna därom. Läs 1 Mos. 15: 6, där Abraham blir rättfärdig utan lag genom tron. Läs Jerem. 23: 6, Ps. 32: 1 följ. Gamla testamentet kallas i Nya testamentet dels lagen (se v. 19), dels lagen och profeterna (så här), dels lagen, profeterna och psalmerna (se Luk. 24: 44).

vv. 22, 23. Denna rättfärdighet kommer genom tron på Jesus, och det till alla, som tro, de må vara judar eller hedningar, höga eller låga, bättre eller sämre inför människor. Inför Gud är ingen åtskillnad mellan dem. Läs kap. 10: 12, Gal. 3: 28, Kol. 3: 11. *Alla hava syndat*. Läs kap. 11: 32, Gal. 3: 22. Därför hava de också gått miste om Guds härlighet, d. v. s. den härlighet, som Gud ämnat åt dem i sitt rike, och som skulle ha varit deras, om icke synden hade kommit och skilt dem från Gud.

Emedan det således i detta avseende ingen åtskillnad är mellan dem, så blir ock vägen till rättfärdighet en och densamma för dem alla.

v. 24. Denna väg till rättfärdighet är återlösningen i Kristus Jesus d. v. s. att genom tron vara i Kristus Jesus och på det sättet återlösas, frälsas från sina synder. Om denna återlösning läs isynnerhet Apg. 13: 38, 39. Den sker till skänks, alldeles gratis, utan förtjänst eller värdighet, *av nåd*. Läs för öfrigt Gal. 2: 16, Ef. 1: 7, 2: 8 följ., Tit. 3: 5 följ., Kol. 1: 14, 1 Tim. 2: 5 följ., 1 Petr. 1: 18 följ.

P. W.

Carl Lalin, †.

En fridens och missionens man, handlanden Carl Lalin i Kristinehamn, fick nedlägga vandringsstaven den 19 sistlidne augusti något över 70 år gammal. Med honom har en kristen av det gamla trofasta slaget lämnat jorden. Han var i allt sitt offentliga och enskilda uppträdande en föresyn för andra. Till sitt personliga framträdande vänlig, hjärtgod och hjälpsam var han för många en beprövad och trogen vän.

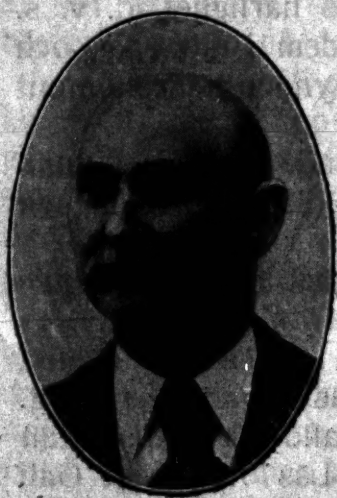
Carl Lalin föddes i Ölme den 26 mars 1838. Han kom till Kristinehamn på 1860-talet. Förutom en omfattande affärsverksamhet hade han tid att ägna sig åt en mängd offentliga uppdrag inom det kommunala området. Mest låg dock hans håg åt missionen. Och han insatte en betydande del av sin stora arbetsförmåga och sitt rika hjärta för denna sak. Han blev omvänd till Gud vid 20 års ålder, och aldrig ett ögonblick svek han sedan sin tro. Han hade också ett förtroende som få. Inom Kristinehamns missionsförening var han en

ledande och drivande kraft. Söndagsskolan låg honom särskilt på hjärtat. Och han arbetade där med intresse såsom dess föreståndare och lärare i 40 år. Han var under många år ledamot av Svenska Missionsförbundets och Värmländska Ansgariiföreningens styrelser och nedlade där ett ädelt och fruktbärande arbete.

Lalins begravning ägde rum söndagen den 23 aug. under det största deltagande, som någonsin förekommit vid en begravning i Kristinehamn. Förutom många släktingar och vänner följde honom en corps Kristinehamns missionsförening, vars ordförande han varit i 28 år, samt söndagsskolans nuvarande och många förutvarande elever, — en procession så anslående, att många tårar fälldes vid dess syn.

Bland den mängd kransar, som åtföljde kistan, märktes en från Kristinehamns missionsförening med inskription: »Till Carl Lalin!

Tack för vad du var för oss: Öm fader, oväldig ledare, trofast vän; för vad du gav oss: ditt rika hjärta, din varma kärlek, ditt hela liv; för vad du efterlämnat åt oss: det ljuva minnet av en fridens man, en ädel karaktär, en värdig förebild.»

Carl Lalin.

Såväl i sorgehuset som vid graven höllos tal. Ur ett av dessa tal anför vi följande: Denna grav kommer att gömma stoftet efter en av samhällets ädlaste och bästa män. Den avlidne visade städse redbarhet och plikttröhet i enskilda och offentliga värf, han var ett föredöme i familjen och det dagliga livet genom sin hjärtegodhet och sitt vänsälla väsen. Sin största berömmelse hade dock den hädangångne däri, att han varit en god kristen, rättfärdiggjord utan förskyllan av Guds nåd, genom förlösningen i Kristus Jesus. Enkel och anspråkslös i allt sitt liv,

hade han aldrig sökt ära, och lika litet hade han som kristen stött i basun för sig. Men bekännelsen hade alltid, såväl i enskilda som offentliga värf, varit trogen och klar. Det inneboende kristuslivet hade varit ett ljus, som, en gång tänt, aldrig sattes under skäppan, men lyste för alla.

Som missionsvän hade den hädangångne verkat mycket och gjort sig väl känd. Han skydde ej uppoffringar och arbete, och han ville ha andra med i arbetet. Själv hade han lärt att anlägga evighetssynpunkten på detta sitt arbete. Han visste, att lönen skulle komma och anförde ofta de orden i Ebr. 6: 10: Gud är icke orättvis, att han skulle förgäta edert verk och den kärlek, I haven visat hans namn, då I tjänaden de heliga och ännu tjänen dem.

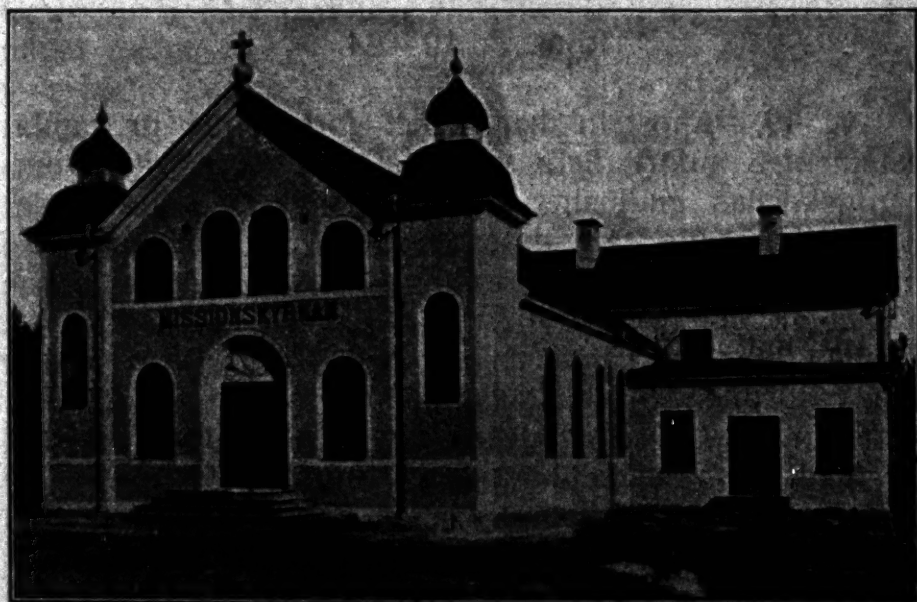
Med dessa ord sökte han uppmuntra andra, och ehuru han visst icke hade lönen som bevekelsegrund, utan nåden, så skall han förvisso få sin lön. Ty Gud är icke orättvis. Kristinehamns missionsförening står i stor tacksamhetsskuld till sin hädangångne ordförande för vad han varit i föreningen, i söndagsskolan m. m., och hela samhället står i skuld för den insats han gjort

genom sitt liv och föredöme, och vi önska honom alla den utlovade lönen av Herren i de rättfärdigas uppståndelse. Ty Gud är icke orättvis, så att han skulle förgäta sin tjänares verk.

Missionskyrkan i Grängesberg.

Söndagen den 23 aug. invigdes den nya missionskyrkan i Grängesberg. Vi lämna härnadan en bild av densamma. Att dagen för våra vänner i det stora gruvsamhället var av stor betydelse, säger sig självt. Det var en dag av tack och lov till Herren, en segerns dag, då missionsföreningen på platsen fick se sina bemödanden krönta med framgång och sina önskningar fyllas. Många voro ock de, som från flera andra håll kommit dit för att tillsammans med platsens missionsvänner glädjas över husets fullbordan.

Missionskyrkan är mycket trevlig både ut- och invändigt. Den är också synnerligt praktiskt och väl inredd. Utom en större sal med läktare och en mindre

Missionskyrkan i Grängesberg.

sal, som genom stora dubbeldörrar kan förenas med den större till ett, inrymmer huset predikant- och vaktmästarebostad samt kök m. m. för festliga tillställningar. Allt synes utfört efter en god plan och med mycken omsorg, så att knappast något återstår att önska. Predikant K. O. Samuelson, nu i Arboga, är den, som uppgjort planen. Han var dock nu av sjukdom förhindrad att närvara. Bolaget har upplåtit fri mark, och intresse för huset har försports från många håll.

Vid invigningen deltog utom missionssekreterare Sjöholm från Stockholm och pred. Malmlof från Vingåker de olika kyrkornas och samfundens predikanter i Grängesberg. Alla uttryckte sin glädje över husets tillkomst och önskade Guds välsignelse över detsamma. Icke mindre än tre möten höllos, och vid alla var huset fullt av åhörare. Många och goda vittnesbörd avgavs och varma böner uppsändes till Gud om välsignelse över den verksamhet, som där kommer att bedrivas. Och i dessa böner instämma vi av allt hjärta.

Predikant J. Norbergs kongoresa. | Det torde säkerligen intressera Pietistens läsare att höra, att vi med senaste kongoposten hade brev från predikant Norberg. Han hade allaredan då hunnit ett gott stycke på sin inspektionsresa och befann sig vid god hälsa och gott mod. I sist utkomna numret av »Missionsförbundet» finnes ett intressant brev från Norberg, dat. Londe, Kongo, den 23 och 28 juli. Vi vilja på det varmaste bedja missionsvännerna att taga del av detsamma.

Hushållet på Missionsskolan. | Våra vänner i landsorten ha under föregående år vänligen tänkt på Missionsskolans stora hushåll med att sända dit åtskilligt av jordens produkter. Detta har i väsentlig mån bidragit till, att omkostnaderna för eleverna blivit jämförelsevis billiga. Vi veta också, att eleverna varit mycket tacksamma för denna hjälp. Då det nu i år blivit en så god och rik skörd, hoppas vi, att skolans hushåll på samma sätt som förut blir ihågkommet. *Med stor tacksamhet* skulle också skolan mottaga dukar och servetter till matborden. Sådana saknas nästan alldeles. Alla saker, som sändas pr järnväg, adresseras endast: Missionsskolan, Lidingön, *Värtan*. Det som sändes sjöledes, torde adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition, *Stockholm*, för vidare befordran.

Vår böne- och offervecka. | Visserligen är det ännu långt kvar, innan den av konferensen beslutade böne- och offerveckan kommer att hållas, men vi ha dock ansett oss böra påminna om den redan nu, så att våra vänner vid bestämmande av tiden för höstens möten taga hänsyn härtill. Böneveckan kommer att hållas den 1—8 november.

Evangelistkurserna börja. | Såsom synes av de annonser, som varit införd under den senare tiden i vår tidning, kommer även denna höst och vinter flera evangelistkurser att anordnas. Vi äro för vår del synnerligt glada häröver, ty vi ha på många sätt försport goda frukter därav, och vi äro bland dem, som bedja om en rik välsignelse över dessa kurser.

Vilohemmet i Rättvik. | En insändare, som tecknar sig »A. W.», hade i Svenska Morgonbladet för en tid sedan några uttalanden rörande vårt vilohem i Rättvik.

Vår missionsföreståndare lämnade också svar på de framställda förslagen. För vår del äro vi icke alls ledsna varken över dessa uttalanden eller andra dylika, som röra vår verksamhet m. m. Vi äro tvärtom tacksamma därför, ty de äro ju bevis för, att det finnes intresse för saken. Men oändligt mycket bättre skulle vi känna det, om dylika inlagor ställdes till oss eller vår styrelse. Vore hemmet i fråga Morgonbladets eller allmänhetens, då vore det på sin plats att adressera sig dit, men är det Missionsförbundets egendom, då kunna vi icke förstå annat, än att man bör ställa sina meddelanden hit. Detta gäller icke endast förevarande fall utan alla andra, där det är fråga om vår missions angelägenheter. I de fall, där man föredrar att vända sig till allmänheten, få vi icke ens en avskrift av insända artiklar, och ingen begär väl, att vår styrelse skall till behandling upptaga anonyma insändares uppsatser i de allmänna tidningarna. Den som verkligen vill *gagna saken* må skriva direkt och sätta ut sitt namn.

Ändrad adress. | Föreståndaren för 9 distriktet, *Aug. Hansson*, som under de senaste åren bott i Göteborg, kommer att från o. m. den 1 oktober bosätta sig i Alingsås, vadan hans adress från nämnda dato blir endast *Alingsås*.

Missionsskolan börjar nytt läsår.

Tisdagen den 1 dennes kl. 12 på dagen ägde upp-rop rum på Missionsskolan i dess nya lokaler på Lidingö. Åtskilliga små efterarbeten hunno just lagom bli färdiga, så att bänkarna kunde sättas in i hörsalen dagen före skolans början.

Efter avsjungande av psalmen »Jesus, låt mig städse börja» höll skolans inspektor, lektor P. Waldenström, tal till eleverna över Fil. 3: 7—9, särskilt framhållande betydelsen av att känna Kristus och att kunskapen om honom övergår all annan kunskap. Eleverna hälsades välkomna, varefter avslöts med psalmen: »Allena Gud i himmelrik må lov och pris tillhöra.»

Antalet elever uppgår till 66, varav 63 manliga och 3 kvinnliga. Några voro på grund av vapenövningarna frånvarande. De komma först senare.

Efter uppropet hölls gemensam middag för såväl elever som skolstyrelse och lärare med fruar. Missions-skolans läkare, dr Henrik Berg, m. fl. voro ock närvarande.

På aftonen hade elevkåren under ordförandeskap av inspektorn möte för utseende av olika funktionärer, som på grund av nya förhållanden bliva flera än förut.

Allt på skolan både ut- och invändigt, i lärosalar och elevrum, ser så ytterst inbjudande och trevligt ut, att man storligen gläds däröver. Måtte nu också Herren få utgjuta ett rikt mått av sin nåds, frids och kunskaps ande över både lärare och elever.

Missionsskolans telefoner.

Sedan nu skolan flyttat in i sina nya lokaler ha även telefonerna till lärare och elever blivit andra. Vad allmänna telefon angår, så äro skolans apparater gjorda efter ett alldeles nytt system, som direktör Cedergren uppfunnit, och som för experimenterings skull gratis inlett på skolan. Och då de nya numren icke bliva upptagna i någon katalog förrän till nästa vår, meddela vi dem här.

Allmänna telefon:

- Lidingö 212 Missionsförest. P. Waldenström.
 » 119 Rektor N. Wikander.
 » 140 Magister J. F. Grufman.
 » » J. Norborg.
 » 185 » J. W. Håkansson.
 » 140 Fru Ruth Walfridsson.
 » 185 eleverna.
 » 119 vaktmästaren.

Rikstelefon:

- Lidingö 93 Missionsförest. P. Waldenström.
 » 183 Rektor N. Wikander.

En tacksam givare.

Från en av våra missionselever motto vi under ferierna ett brev, ur vilket vi göra följande utdrag, som vittnar om ett varmt missionsintresse:

»Jag känner mig tacksam till Gud, för att även vi elever fingo lägga handen vid arbetet på den nya skolan och hjälpa till »att bygga ett hus åt Herren.» Efter skolans slut hade jag också glädjen att få stanna kvar och hjälpa till med de nya rummens möblering. För detta senare fick jag mottaga skälig ersättning. Av denna vill jag dock offra en del för det tilltänkta läkare-missionsinstitutet för att på det sättet få vara med även om detta företag. Jag innesluter 10 kr. Må Herren välsigna denna lilla gåva, att den må få fylla något litet tomrum.»

Storartad gåva till Svenska Missionsförbundet.

Målaremästaren Wirström, som av sin egendom på Lidingön till Missionsförbundet skänkte den 13,000 kvadratmeter stora tomt, varpå Missionsskolan nu är byggd, har den 26 augusti ökat denna gåva med ett tillägg av 25,200 kvadratmeter. Detta område erbjöds i somras Missionsförbundet till inköp, men konferensen ansåg sig icke hava råd att lägga ut en så stor summa (20,000 kr.), som erfordrades, ehuru det nog för var och en var uppenbart, av vilken stor betydelse det i framtiden kunde bliva för Missionsförbundet att äga detta område. Det var för styrelsen riktigt smärtsamt att icke kunna hos konferensen tillstyrka inköpet.

Nu har saken vänt sig på ett oväntat sätt. Herr Wirström har beslutit att sälja sin egendom. Men

dessförinnan vill han, att Missionsförbundet skall äga *hela* den skogbeklädda bergshöjd, på vars södra sluttning skoltomten ligger. Denna vilja har han realiserat genom att skänka den återstående delen av höjden, ungefär dubbelt så stort område, som det han förut skänkt.

Hela det sammanlagda område, som herr Wirström skänkt, har sålunda ett omfång av 38,200 kvadratmeter, som med hänsyn till det härliga läget mycket väl kan i närvarande stund uppskattas till lika många kronor.

Det är den största donation, Missionsförbundet hittills mottagit. Och nu — nu ha vi tomt till

ett högre realläroverk,

ett sjukhus,

nödiga bostadsvillor

till dessa anstalter.

Ett mera på samma gång vackert och stilla, luftigt och soligt och sunt läge kan icke tänkas. Och vatten ha vi rent och klart som kristall.

Men när komma husen? Jag hoppas, att de inom tio år skola stå där allsammans.

Både Svensk-Amerikanska Missionsförbundet och Augustanasynoden i Amerika ha härliga sjukhus, där god både lekamlig och *andlig* vård ägnas de sjuka. Varför skulle icke vi kunna få detsamma? Där finge ock våra blivande missionärer, både män och kvinnor tillfälle att öva sig i sjukvård, något för deras missionskall särdeles viktigt.

Och realläroverket — ack, den tränger på med större makt för varje dag nödvändigheten att få privata skolor, till stånd, byggda på bibliskt-kristlig grund, där lärjungarna slippa lärare, som göra sig all möda att ingjuta otrons gift i deras unga hjärtan.

Här gäller att från positivt kristligt håll *allmän resning* göres, icke blott i ord utan även i *handling*, mot den otrosrörelse, som genom skolorna söker att avkristna vårt folk. Att en sådan rörelse pågår, det är icke värt att förneka, att den växer sig starkare för varje år, och att de många lärare, även kristendoms-lärare, både vid högre och lägre läroverk, ja vid folkskolor, ställt sig i dess tjänst, det få troende föräldrar till sin djupa sorg bevitna. Upp alltså till kamp! *I Jesu namn till kamp!*

P. W.

Predikanten A. Karlholm i Köping har kallats till predikant och föreståndare för församlingen på Lilje-holmen, Stockholm.

Ekers missionshus i Nerike har under sommaren undergått en grundlig inre restaurering. Söndagen den 16 augusti öppnades det åter för sitt ändamål. På f. m. predikade reseombudet A. Bülow, Arboga. På kvällen

hölls fest med tal av predikanterna Holmstrand, Örebro och Bulow. Musik och sång utfördes. Tillslutningen var god och stämningen likaså.

Predikanten G. Forsberg, Grytnäs, har uppsagt sin plats för att tillträda predikantplats i Skånes ungdomsförbund. Han tillträder platsen i höst.

Missionsmöte hölls under söndagen och måndagen den 16 och 17 augusti i Högbo missionshus, Gästrikland, och var talrikt besökt. Talare vid mötet voro distriktsföreståndaren J. Erixon, Gäfle, predikanterna J. Hög, Högbo, E. L. Palmqvist, Sandviken, A. Valström, Hofors, och Alex. Olsson. Sandvikens sångkör bidrog ock på sitt sätt till uppbyggelsen genom de sånger, som kören under handelsförest. J. Nyléns ledning varmt och innerligt sjöng.

Falu missionsförening höll söndagen och måndagen den 16 och 17 augusti sitt sommarmissionsmöte i stadens missionshus. Som talare medverkade därvid predikanterna A. Ohldén från Jönköping, Joh. Hellström från Sundsvall, J. A. Lindberg från Hedemora samt missionsföreningens egen predikant, E. J. W. Granath. Mycket folk från såväl staden som landsbygden runt omkring övervar mötet, vadan det betydligt stora missionshuset var fyllt av deltagare. Mötet gynnades ock av ett vackert väder, vilket i sin mån bidrog till den goda anslutningen.

Invigningsfest hade Nyhamns kristna brödraförsamling anordnat i sitt under sommaren ombyggda kapell söndagen den 16 augusti. Föredrag hölls av distriktsförest. Aug. Johansson, predikanterna E. Ericstam, J. Åkerlund och A. Törner. Mellan föredragen sjöng församlingens sångkör flera Davids psalmer.

Både på för- och eftermiddagen var Guds Ande förnimbart nära. De härliga livssanningarna, som frambyros av de olika talarne, åhördes under stillhet och rörelse av de talrikt församlade människorna. Och fastän kapellet genom till- och ombyggnaden rymmer omkring en tredjedel mer än förut, blev det omöjligt att på e. m. bereda plats åt alla deltagarna, utan måste många stå utanför och lyssna genom de öppna fönstren. Sådant vittnar ju om, att Kristi evangelium är en makt och att det ännu värderas av vårt folk, skrives till Pietisten.

Nämndemannen Per Nilsson, Gropen, en av ledarne för den frikyrkliga missionsverksamheten i Nerike, har fått hembud. Han dog den 21 aug.

Per Nilsson var född i Kvistbro den 28 aug. 1838 och sålunda vid sin död 70 år gammal.

Nilssons stora inlägg ifråga om missions- och nykterhetsverksamheten är inom Nerike väl bekant. I flera år har han stått som ordförande i Kvistbro missionsförening och styrelsemedlem i Örebro läns fria missionsförening. Frid över hans minne!

Å Eksjö lasarett afled onsdagen den 21 aug. en av ortens äldste missionsveteraner, nämligen 77-åriga En-

ström från Ön under Drömmeshult i Björkö socken. Med denne man bortgick en av våra äldste missionsvänner. Redan från sina yngre dagar deltog »farbror Enström» med kraft och liv i den kristliga verksamheten, och inom detta område verkade han lika plikttroget intill sin död. En särskild älsklingsgren i denna verksamhet var för honom den kära söndagsskolan. Också förstod han att som få på ett särskilt sätt binda barnens hjärtan vid sitt ämne. Oftast hade han lång och svår väg att gå till söndagsskolan, men alltid var denna väg lätt för den gamle läraren.

I början av sin söndagsskolverksamhet ville han att barnen skulle på papperslappar själva nedskriva sina minnesspråk, och dessa minnesslappar ville han sedan ha med sig i graven. Bibelordet var hans ljus i livet. Det var det ock i döden. Och nu är gamle Enström, ledd av detta ljus, för evigt hemma.

»— — De skola komma med jubel och bära sina kärvar.»

Soldathem vid trängen i Hessleholm. Söndagen den 23 augusti på aftonen invigdes soldathemmet i Hessleholm. Sedan Hessleholms kristliga ungdomsförenings ordf., stationsskrivare Rydin, hälsat de församlade välkomna, särskilt överstlöjtnant G. W. von Heideman och andra officerare och manskap från trängen, höll kyrkoherde N. Gillén, Stoby, ett fosterländskt föredrag över ämnet: »För Gud och fosterlandet». Distriktsföreståndare O. N. Thomson talade därefter över orden: »Öva dig själv till gudaktighet.»

Predikanten N. Hall avslutade festen med ett kort tal över 1 Petr. 2: 16, 17. Till sist tackade överstlöjtnant G. W. von Heideman å egna och bevärings vid trängen vägnar ungdomsföreningen för dess intresse och uppostringar för att få hemmet till stånd. Han uttalade sin glädje däröver och var övertygad, att det hade en stor uppgift att fylla. Emellan föredragen utfördes solosång till orgel av fröken A. Holmgren. Hemmet har kommit till stånd genom och uppehålls av Hessleholms kristliga ungdomsförening. Det har ett utmärkt läge strax utanför grindarna vid trängens kaserner. Utom en samlingssal med utrymme för 60 å 70 personer innehåller det tvänne rum och kök, det ena rummet möblerat till läs- och skrivrum och det andra jämte köket avsett för vaktmästare. Ett litet bibliotek med goda böcker finnes redan. I detta sammanhang bedja vi få vända oss till dem, som möjligen i sina bokhyllor hava böcker, som de kunna undvara och som äro lämpliga för soldathemmet. De kunna sändas under adress: Predikanten N. Hall, *Hessleholm*. De bliva där både till glädje och nytta för beväringen, skrives från Hessleholm.

Missionsmöte var av Annebergs missionsförening anordnat den 22 och 23 augusti. Föredrag hölls av predikanterna Ohldén, Jönköping, och Wallenborg, Näs-sjö, samt distriktsföreståndare Walldén, Jönköping. Det rymliga missionshuset var hela tiden fullsatt av stilla lyssnande människoskaror. Det var i sanning »en dag i Herrens gårdar», skrives till Pietisten.

Ungdomsföreningen Slon i Arvika hade söndagen den 23 augusti anordnat stort ungdomsmöte i det stora, vackert klädda missionshuset. Mycket folk samlades från köpingen och kringliggande landsbygd; och extra ångbåt från Strinna och platserna kring Elofsfjorden förde många deltagare dit. Mötet var alltigenom gott och lämnade rik uppbyggelse. Såsom talare medverkade Fryksén och Schelin från Arvika, Ohdelius från Filipstad, Albin Olsson från Eda och Ullström från Glafva, studerande Henning Lindgren från missionsskolan i Stockholm samt Morfelt från Charlottenberg. Dessutom talade kinamissionär Mc Lean på engelska språket, tolkad av sin hustru, som är född svenska. Fru Mc Lean talade om förhållandena i Kina.

Baptistsamfundet.

De värmländska baptisterna firade sitt 50-års-jubileum under lördagen och söndagen den 22 och 23 augusti.

På lördagsaftonen samlades en del av deltagarna vid Fågelviks kyrkogård, där en hyllning ägnades åt Värmlands förste baptist, hr Erik Eriksson, vid dennes gravplats, varefter minnesfest hölls i Fågelviks missionshus. Söndagens möten togo sin början kl. 11 f. m., då gudstjänster hölls i samtliga de frireligiösa bönhusen i Karlstad. Högtiden avslutades med jubileumsfest i Elimkapellet, varvid bl. a. rektor C. E. Benander från Stockholm talade och en större sångkör medverkade.

En stor europeisk baptistkonferens — den första i sitt slag — öppnades den 29 aug. i Berlin och skulle pågå cirka en vecka. Det är tyska baptisterna, som tagit initiativet härför, och har konferensen vunnit livlig anslutning från alla Europas länder. Från Sverige äro minst ett sjuttiofem deltagare anmälda.

Svenska kyrkans missionsstyrelses konferens för sjömansvård började i Malmö söndagen den 6 september med högmässogudstjänster i stadens kyrkor, varvid predikningar hölls av flere sjömanspastorer med avseende på sjömansvården.

Biskop G. Billing höll därefter kl. 6,30 e. m. å Allm. läroverkets aula hälsningstalet, varefter förhandlingarna togo sin början. Konferensen avslutas i dag tisdagen den 8 september kl. 2 e. m.

Det stundande kyrkomötet kommer att räkna 63 ledamöter. Av dessa deltaga 13 som självskrivna nämligen 12 biskopar och pastor primarius dr Hähl. Till ersättare för avlidne biskop Johansson har Hernösands domkapitel utsett lektor A. Magnusson. Av kyrkomötets övriga 49 ledamöter äro 18 prästmän och 31 lek-

män. Kyrkomötets första predikan, som hålles av biskop Ahnfelt, äger rum i Storkyrkan.

Till mötets v. ordförande väntas k. m:t komma att utse biskop G. Billing.

Restur för döfstumme-missionär P. Alfr. Person med predikanten L. Nilson som tolk.

September.

Den 12 Blomstermåla.	Den 20 Näs f. m.
• 13 Kalmar f. m.	• 20 Nissafors e. m.
• 13 Smedby e. m.	• 20 Hestra kv.
• 13 Nybro kv.	• 21 Hillerstorp.
• 14 Emmaboda.	• 26 Alingsås (enskildt för döfstumma).
• 15 Wexjö.	• 27 Alingsås f. m.
• 16 Alfvesta.	• 27 St. Lundby e. m.
• 17 Elmhult.	• 28 Bergjum.
• 18 Sm. Rydaholm.	• 29 Östad (Sjövik).
• 19 Gnosjö.	• 30 Vänga (Anten).

Kollekter upptagas till förmån för missionsarbetet bland de döfstumma.

Evangelist- och söndagsskollärarekurs hålles i likhet med föregående år även i år i Örebro med början tisdagen den 3 november. Unga troende män från olika delar av landet hälsas hjärtligt välkomna.

Stor efterfrågan från församlingar och andra platser efter evangelister.

Fri bostad lämnas så långt som möjligt. Anmälan sker hos någon av undertecknade före den 15 oktober.

Skriv efter prospekt så fort som möjligt.

E. Ungerth.

Distriktsföreståndare.

E. F. Holmstrand.

Predikant.

Örebro.

Evangelistkurs hålles i Västerås under januari månad 1909. Kursens egentlige ledare blir P. Källström. Troende unga män från olika delar av landet äro välkomna. Fri bostad lämnas. Anmälan torde ske om möjligt före den 15 nov. till predikanten Oskar Karlsson, Västerås.

Söndagsskolemöte hålles i Krylbo missionshus lördagen den 26 och söndagen den 27 september. Mötet börjar första dagen kl. 3 e. m. Predikanter vid mötet bliva: Folkskollärarne O. Fr. Thegerström, Lindesberg, och Fr. Nordvall, Smedjebacken, samt predikanterna E. Lindros, Avesta, E. Forsberg, Gryterås, S. Öhman, Krylbo och Joh. Engvall, Kärrgruvan. Söndagsskollärare och missionsvänner inom södra Dalarna och norra Västmanland inbjudas hjärtligt till mötet. De som önska logi anmäla sig i god tid till predikanten S. Öhman, Krylbo.

Enligt uppdrag

Joh. Engvall.

S. Öhman.